

3.XI. 2025.	PONEDJELJAK <i>Dušni dan Franjevačkog reda</i>	+ Branko Šoštarić	7
		+ Miško Jagarinec	18:30
4.XI. 2025.	UTORAK <i>Karlo Boromejski</i>	+ Valentin Pintarec	7
		+ Ana, Veronika, Franjo i Josip Badalić	18:30
5.XI. 2025.	SRIJEDA <i>Mirko</i>	+ Mara, Franjo, Dragutin, Valent, Regina i Blaž Majtan	7
		+ Mladen Godek	18:30
6.XI. 2025.	ČETVRTAK <i>Leonard</i>	Za zdravlje, sretnu trudnoću i porod	7
		+ Krešimir Posavec	18:30
7.XI. 2025.	PETAK <i>Anđelko</i>	Za obraćenje obitelji i za duše u čistilištu	7
		+ Goran Široki i za duše u čistilištu	18:30
8.XI. 2025.	SUBOTA <i>Gracija Kotorski</i>	Za duše u čistilištu i pok. franjevce	7
		+ Zlatko Ribić i Tomo Rakić	18:30
9.XI. 2025.	32. nedjelja kroz godinu	+ Dragutin Šešet i rod. Kušter	7
		Na nakanu	9:30
		Zahvala za primljene milosti	11:30
		+ Ana i Franjo Bizek	18:30

Potpuni oprost za duše u čistilištu od 1. do 8. studenog

Potpuni oprost, koji se može namijeniti jedino za duše u čistilištu, podjeljuje se vjerniku koji, uz redovite uvjete:

- od 1. do 8. studenog pobožno pohodi groblje i, makar i samo u duhu, moli za pokojne
- ili na dan kada se slavi spomen svih vjernika pokojnika (ili, uz dopuštenje ordinarija, prethodne ili sljedeće nedjelje, odnosno na svetkovinu Svih svetih) pobožno pohodi crkvu ili kapelu te tamo izmoli Oče naš i Vjervanje.

Djelomični oprost, koji se može namijeniti jedino za duše u čistilištu, podjeljuje se vjerniku koji:

- pobožno pohodi groblje i, makar i samo u duhu, moli za pokojne
- ili pobožno izmoli Jutarnju ili Večernju oficija za pokojne ili zaziv Pokoj vječni

Za dobivanje potpunog oprosta Crkva postavlja i neke uvjete: potrebno je biti u stanju milosti koje se postiže preko ispovijedi i svete pričesti. Uz to, treba se pomoliti na nakanu Svetog Oca (Očenaš ili neku drugu molitvu, npr. sv. Josipu u čast).

**ŽUPNI URED SV.
ANTUNA PADOVANSKOG**
Franjevačka 1,
KOPRIVNICA
Tel. 048/642-160
e-mail: fra-kc@ofm.hr
www.ofm.hr/koprivnica

UREDOWANJE
Svaki radni dan od
8-9 i 17-18

KRŠTENJE
Prijava u uredovno vrijeme
Pouka petkom u 17,00

VJENČANJE
Obvezatan je tečaj pripreme
za brak. Prijava u župnom
uredu mjesec dana prije
vjenčanja.

BOLESNICI
Bolesnicima na vrijeme
omogućite posjet
svećenika. Bolesnike
redovito pohađamo o
Božiću i Uskrsu.

SPROVOD
Nakon dogovora s
Komunalcem vrijeme
sprovođa prijavite u
župnom uredu.

KLANJANJE
Svake srijede poslije
večernje svete mise u našoj
crkvi je pobožnost euharis-
tijskog klanjanja.

Izdaje i odgovara:
Župni ured Sv. Antuna
Padovanskog

ŽUPNI LISTIĆ
ŽUPE SV. ANTUNA PADOVANSKOG KOPRIVNICA
Broj 43 Godina XVIII 3. studenoga 2025.g.

DUŠNI DAN - godina C

DAN PREMINULIH - TOČKA SUSRETA TAJNI

Iv 6,37-40

Svi koje mi daje Otac doći će k meni, i onoga tko dođe k meni neću izbaciti; jer siđoh s neba ne da vršim svoju volju, nego volju onoga koji me posla. A ovo je volja onoga koji me posla: da nikoga od onih koje mi je dao ne izgubim, nego da ih uskrisim u posljednji dan. Da, to je volja Oca mojega da tko god vidi Sina i vjeruje u njega, ima život vječni i ja da ga uskrisim u posljednji dan."

Ostala čitanja: Iz 25,6-9; Rim 5,5-11;

Dušni dan priziva našu pažnju na najozbiljnije tajne ljudske stvarnosti. Smrt i život - te dvije misli se sažimaju u čitanjima. Pravi sadržaj ovog blagdana je žudnja za Bogom. U Evanđelju Isus nam se predstavlja kao kruh života i uvjerava nas da je Očeva volja da imamo vječni život.

Prorok Izaija primjerom mesijanske gozbe nam predložuje život poslije smrti. Važno viđenje proroka je da Bog uništava smrt, a ne mi. To je aktualna misao zbog toga jer se danas sve češće može čuti da će medicinska znanost jednog dana biti u stanju riješiti tajnu života i smrti, uslijed čega će nam moći produžiti zemaljski život. Ali time još nije poništila smrt.

Sveti Pavao u Poslanici Rimljanima govori o nadi, i ovu nadu povezuje točno sa mislima o smrti: »Ali Bog pokaza svoju ljubav prema nama time što je Krist, dok smo još bili grešnici, umro za nas« (Rim 5,8). Dobro je znati da nas Bog i danas jednako ljubi, iako znamo i osjećamo da smo grješnici.

U Evanđelju sveti Ivan prosljeđuje do nas Isusove umirujuće riječi da će nas uskrisiti u posljednji dan i da će nam podariti vječni život. Kod ove točke međutim, trebamo se zaustaviti. Na Dan mrtvih trebamo misliti prije svega na smrt a ne na život. Uskrs je dan uskrsnuća; Svi sveti je blagdan vječne sreće. Dan mrtvih nije blagdan, već je podsjetnik da je smrt vrata uskrsnuća i vječnog života, koja nas neumoljivo čeka. Tomu se ne može veseliti. Nekada je misao o smrti bila prisutnija u propovijedima, isto kao i u liturgiji. Zadušnice su svećenici služili u misnom ruhu crne boje, što je upućivalo na ozbiljnost smrti. Danas o smrti govorimo rjeđe, ako ipak, onda u dosta ublaženom tonu. Članovima tugujuće obitelji nastojimo nešto reći radije o uskrsnuću, o vječnom životu, nego govoriti o ozbiljnosti smrti.

Smrt je vrlo ozbiljna stvarnost. Jedan od velikih teologa našeg doba je rekao da drži sumnjivim svaku izjavu prema kojoj se netko ne boji smrti. Po njemu, dotični nije mnogo shvatio ni o kršćanstvu ni o smrti. Argumentirao je to na sljedeći način: »Ako je moj Gospodin, Isus Krist podnio strah od smrti, onda je smrt najtragičnija stvarnost jer je uništenje svih naših ljudskih vrijednosti. Ozbiljnost ove stvarnosti ništa ne umanjuje vjera u uskrsnuće. Promatranja upućuju na to da nije svaki vjernik u stanju prihvatiti misao o smrti s dubokom vjerom u Boga, dosta često je riječ samo o pomirenju u neumoljivu stvarnost.«

Gospodin Isus nije ukinuo smrt. Smrt je ostala nerazrješiva, zastrašujuća tajna. Ali je smrt drukčije izgledala prije Isusove smrti i uskrsnuća, a drukčije poslije. Isus nije ukinuo smrt, ali ju je ispunio novim sadržajem: putem svoje smrti unio je u smrt ljubav. Stoga je smrt, koja po sebi nema nikakvog smisla, postala takva stvarnost u koju se uselila ljubav. Zato je Dan mrtvih točka susreta života i smrti, grijeha i ljubavi, čovjeka i Božje tajne.

Tajna smrti dobiva novo značenje u svjetlu tajne Utjelovljenja: Bog se u Isusu Kristu utjelovio u svu stvarnost života, Isus je postao jedan od nas, u svemu je dijelio našu sudbinu, sve do smrti. Isus je ušao u smrt, probio se kroz nju, i ostavio je u njoj svoju ljubav. Od Isusove smrti u smrt se uselila ljubav i zato ljubav ima zadnju riječ. Smrt ima samo predzadnju riječ, i nažalost, nije voljna odreći se tog svog prava.

Kako da govorimo o smrti? Sveto pismo jedva govori o smrti, ali je ipak puno uputa koje možemo sažeti u pet postavki.

Prva postavka: U trenutku smrti susrećemo se s Bogom zauvijek. Stanovitu maglovitu predodžbu već imamo ovdje u životu glede toga što znači susret s Bogom. Susret s njim je radost našeg života, ali i muka. Niti pri jednom iskustvu ne susrećemo se s Bogom tako, kako bi smo to željeli, budući da on ostaje nerješivom zagonetkom. Boga u ovom životu zapravo nikada nećemo prepoznati osobno, već samo putem njegovih djela. U trenutku smrti uslijedit će osobni susret s Njim i to će biti sadržaj vječne sreće.

Druga postavka: U trenutku smrti susrećemo se sa samim sobom u potpunoj iskrenosti. Otvaraju nam se oči, i sebe vidimo onakvim kakvi jesmo. Potrest ćemo se nad svojom sebičnošću, ograničenošću. Ali Božja ljubav stvorit će nam novo srce umjesto staroga, u kojemu više neće biti sebičnosti, već samo čiste ljubavi.

Treća postavka: U trenutku smrti susrećemo se s Bogom ne samo kao sa sućem, već i kao sa beskonačno milostivim Ocem. U trenutku smrti, nećemo biti u stanju bilo što zatajiti, zato će u prvi plan doći Božja besplatna opraštajuća ljubav. Četvrta postavka: U trenutku smrti s Bogom se susrećemo posredstvom Isusa Krista. Najuzvišeniji trenutak Isusovog života bila je njegova smrt, kada se u potpunosti povjerio Ocu. I naša smrt će biti slična Isusovoj, ali istovremeno i sasvim drukčija.

I mi ćemo stupiti u smrt kroz tjeskobu i tminu straha, kako je to učinio Isus. Razlika je u tome što je sve to Isus učinio sam, a mi ćemo već ići zajedno s njim.

Peta postavka: U trenutku smrti susrest ćemo se sa svima onima koji već žive u Bogu. U smrti je najbolniji rastanak od onih koje smo voljeli. U Bogu, međutim, ponovno ćemo ih naći.

Od Adama do Isusa u Svetom pismu svaki čas se vraća misao da život nije drugo već škola za to da čovjek nauči lekciju za dobru smrt. To je važna misao. Smrt nije improvizacija, već polagana priprema za susret s Bogom. Što ćemo reći Gospodinu Bogu u trenutku naše smrti, to trebamo već sada vježbati. Isus je umro s riječima potpunog povjerenja: »Oče, u ruke Tvoje predajem duh svoj!« (Lk 23,46), ali ove riječi je izrekao još s ove strane smrti. Sveta Mala Terezija umrla je s iskazom ljubavi na usnama: »Sve je ljubav«, ali ove riječi je izrekla još s ove strane smrti. S kojim riječima na usnama bi smo željeli umrijeti? Ove riječi izrecimo već sada.

Sv. Leonard – 6. studenog

Sv. Leonard pustinjač, čiji spomen Crkva obilježava 6. studenog, rođen je u Galiji za vrijeme cara Anastazija koji je vladao između 491. i 518.

Rođen je u plemićkoj obitelji, a njegovi su roditelji bili prisni prijatelji velikog franačkog kralja Klodviga, koji je malom Leonardu bio krsni kum. Znamo iz povijesti da se Klodvig kao prvi franački kralj pokrstio, a za njim i svi Franci, pa je to krštenje bilo presudno i za budućnost Europe, jer su Franci kasnije stvoriti na Zapadu jaku državu.

Kralj je ponudio Leonardu časti, pa i biskupsko dostojanstvo, no svecu nije bilo stalo do ljudske slave, moći i ugleda, jer je želio živjeti prema evanđelju. Zato se povukao u samoću gdje provodi pustinjački život molitve i pokore.

Jednog dana Leonardovu samoću prekinuo je kralj Klodvig koji se s velikom pratnjom nalazio u lovu. S kraljem je bila i kraljica koju su baš tada spalili nenadano porođajni bolovi. Molitva i briga Sv. Leonarda osiguraše kraljici sretan porod. Kralj je u zahvalu dao Leonardu jedno zemljište kraj izvora i sredstva da ondje sagradi samostan i crkvicu. Pokraj toga samostana razvilo se kasnije i naselje, što je na početku pokršćavanja europskih naroda manje-više svagdje bila praksa.

Godina smrti Sv. Leonarda nije poznata, ali se zna da ga je narod nakon njegove smrti nastavio slaviti kao zaštitnika od mnogih bolesti, posebno onih kroničnih. Nakon toga postao je i službenim zaštitnikom zatvorenika, kovača, roditelja. Zaziva ga se i protiv mrazeva te bolesti konja...